

træder i kraft, når samtlige kontraherende stater har ratificeret den. Ændringsprotokollen til Pariskonventionen kan forventes at træde i kraft inden for en kortere årrække, medens det må forventes at vare adskillige år, før ændringsprotokollen til Tillægskonventionen kan træde i kraft.

6. Lovgivningen om erstatning for atomskader er gennemført i samarbejde med de øvrige nordiske lande, således at der er nordisk retsenhed på dette område. Samarbejdet er fortsat i forbindelse med forberedelsen af den lovgivning, der er nødvendig for at gennemføre ændringsprotokollerne fra 1982.

Sverige har som det første nordiske land gennemført lovgivning i overensstemmelse med ændringsprotokollerne. Ved ændringsloven er ansvarsbeløbet for anlægsindehaveren forhøjet til 500 mill. sv.kr. (der svarer til ca. 525 mill. d.kr.), dog således, at der for så vidt angår anlæg, der alene fremstiller, behandler eller opbevarer ubestrålet uran, gælder et lavere ansvarsbeløb på 100 mill. sv.kr. (der svarer til ca. 105 mill. d.kr.). Dette beløb skal også være gældende ved transport af sådant stof.

Sverige har endvidere gennemført forhøjelsen af det maksimale ansvarsbeløb (3. trin) i overensstemmelse med ændringsprotokollen til Tillægskonventionen. Sverige har imidlertid herudover i forhold til skadelidte i Sverige og de øvrige nordiske lande, herunder Danmark, indført et nyt særligt 4. trin med supplerende svensk statsansvar op til ca. 3 mia. sv.kr. (der svarer til ca. 3,1 mia. d.kr.). Erstatning efter denne ansvarsregel ydes i det omfang, ansvarsbeløbet på tredje trin ikke giver mulighed for dækning af de lidte tab.

De nye regler trådte i kraft i Sverige den 1. april 1983 med undtagelse af forhøjelsen af ansvarsbeløbet efter 3. trin. Det er tanken, at forhøjelsen af dette ansvarsbeløb først skal træde i kraft, når ændringsprotokollen til Tillægskonventionen træder i kraft. Den ny bestemmelse om statsansvar på et 4. trin får derfor navnlig betydning i denne mellemliggende periode.

I Norge er de 2 ændringsprotokoller ved lov nr. 103 af 20. december 1985 indarbejdet i norsk ret ved en ændring af lov nr. 28 af 12. maj 1972 om atomenergivirksomhed. Forhøjelsen af ansvarsbegrænsningen til 300 mill. SDR trådte i forhold til de øvrige nordiske lande i kraft straks. Samtidig blev anlægsindehaverens ansvar forhøjet til 60 mill. SDR. Denne begrænsning gælder dog ikke ubetinget. Der kan i særlige tilfælde under hensyn til anlæggets størrelse og art m.v. administrativt fastsættes et andet beløb, dog ikke under 5 mill. SDR. Denne ændring trådte i kraft 13. marts 1987.

Den finske Atomansvarighetslag nr. 484 af 8. juni 1972 er fortsat gældende, idet loven dog er ændret ved lov nr. 388 af 23. maj 1986 som følge af ændringer i lufttransportlagen. Denne ændring er endnu ikke trådt i kraft. Der forventes i foråret 1988 fremsat forslag om ændring af 1972-loven med henblik på ratifikation af ændringsprotokollerne til såvel Paris- som Tillægskonventionen.

7. Efter Justitsministeriets opfattelse må det af hensyn til omfanget af de skader, der kan indtræde ved nukleare ulykker, anses for ønskeligt, at der ved en ændring af loven om erstatning for atomskader gennemføres en forhøjelse af de ansvarsbeløb, der gælder for anlægsindehavere, og de samlede erstatningsbeløb, der er til rådighed ved nukleare ulykker. Ved en sådan lovændring medvirker man fra dansk side til, at tilsvarende forhøjelser gennemføres eller fastholdes i udlandet.

Med hensyn til *anlægsindehaverens ansvar* bør begrænsningsbeløbet efter Justitsministeriets mening fastsættes på et niveau, der svarer til det, man har valgt i Sverige. Assurandør-Societetet har oplyst, at forsikringsmarkedet i givet fald ikke vil have vanskelighed med at forsikre et beløb på et sådant niveau.

Ansvarsbeløbet bør endvidere som ved anden nyere lovgivning, der bygger på internationale konventioner, i loven udtrykkes i Den internationale Valutafonds særlige trækningsrettigheder (SDR).

På den baggrund foreslås ansvarsbeløbet for anlægsindehaveren forhøjet fra 75 mill. d.kr. til 60 mill. SDR (ca. 517 mill. d.kr.).

I overensstemmelse med Pariskonventionen og § 21 i den gældende lov bør der fortsat være adgang til, at Justitsministeriet i særlige tilfælde kan fastsætte et andet ansvarsbeløb, dog mindst et bestemt angivet beløb. Mindstebeløbet for ansvaret foreslås udtrykt i SDR i stedet for i afregningsenheder, og mindstebeløbet foreslås derfor ændret fra 5 mill. afregningsenheder til 5 mill. SDR (ca. 43 mill. d.kr.).

Med hensyn til *statens hæftelse* for tab ved atomskader foreslås det at forhøje størstebeløbet for ansvaret fra 120 mill. afregningsenheder til 300 mill. SDR (ca. 2,5 mia. d.kr.). Dette svarer til 3. trin efter ændringsprotokollen til Tillægskonventionen.

Forhøjelsen af statens hæftelse foreslås dog ikke gennemført generelt, før ændringsprotokollen til Tillægskonventionen træder i kraft. Derimod foreslås det, at denne forhøjelse straks sættes i kraft mellem de nordiske lande, hvilket også er tilfældet ifølge de svenske og norske love. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 11, og § 2.